

Huế chừ lại về với Huế. Biển lặng rồi anh gửi sóng lòng theo. Cuồn cuộn
 những vòng tròn thân yêu, trên mái tóc những vầng trăng đang trốn. Vầng
 trăng chưa rằm, vầng trăng đang mười bốn. Nắng chưa phai sắc lá quê nhà.
 Tà áo dài đôi lúc có thể xa, chứ chiếc nón cách gì em rời bỏ. Chỉ
 tiếc những ngày cùng chung nhiệm sở. Biển dục anh anh chẳng dám tỏ tình. Câu thơ
 tình thành thử vẫn còn nguyên trong trái tim thầy giáo người Nam Bộ. Phút tiễn
 biệt đã thành bài thơ nhỏ. Anh muốn để biết chiếc nón chịu
 không. Ôi, chiếc nón bài thơ mà chưa
 có bài thơ. Ôi, chiếc nón bài thơ mà chưa có bài thơ.
 Ôi, chiếc nón bài thơ mà chưa có bài thơ. Ôi, chiếc nón bài
 thơ mà chưa có bài thơ. Ôi, chiếc nón bài thơ mà chưa
 có bài thơ. Ôi, chiếc nón bài thơ mà chưa có bài thơ.
 có bài thơ. Ôi, chiếc nón bài thơ mà chưa có bài thơ.